

handlet i WTO, hvilket betød, at ulandene sagde nej. Så hvordan stemmer det med, at udviklingslandenes interesser, f.eks. Den Afrikanske Unions interesser, bliver tilgodeset i forhandlingerne? Det har jeg altså meget svært ved at se.

(Kort bemærkning).

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Sådan set er der jo ikke noget overraskende i hr. Rune Lunds synspunkt, som her endnu en gang kom til udtryk. For det har vi jo også hørt, når vi har haft de generelle debatter om WTO og Do-harunden.

Hr. Rune Lund, synes jeg, mangler at give svaret på, hvordan han ønsker, at et internationalt, globalt handelsregime egentlig skal se ud. Jeg kan blot referere til, hvad jeg allerede har nævnt om kravet om, at der på sigt skal være gensidighed i EPA-aftalerne, da EPA-aftalerne naturligvis skal være WTO-medholdelige. Det giver jo ikke nogen mening at lave aftaler, som efterfølgende vil blive underkendt af WTO, for så kommer vi ingen vegne. Vi er rent faktisk i den situation, at vi i dag har en undtagelse fra WTO, og det er jo den undtagelse, vi gerne skulle bort fra. Vi skulle gerne have en egentlig aftale, i og med at undtagelsen udløber ved årsskiftet.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren. Så er det hr. Rune Lund for afrunding af debatten.

Rune Lund (EL):

Til det sidste vil jeg bare sige, at det faktisk er indeholdt i det forslag til vedtagelse, som jeg har fremsat her, og som jeg synes Folketinget burde vedtage. Der står netop: Hvis det ikke er muligt at lave en gratis omgang, altså opgive kravet om gensidighed, så må regeringen arbejde for, at de nuværende WTO-regler ændres, eller at Kommissionen tilbyder alternativer til de økonomiske partnerskabsaftaler, som ikke stiller krav om gensidighed.

Der er nogle modeller for det, og det kom udviklingsministeren jo også ind på i sit indledende indlæg. Vi har GSP-aftalerne, GSP+-aftalerne. Jeg synes, at man skulle lave en GSP++-aftale, som gav endnu bedre vilkår. Det er faktisk nogle aftaler, hvor man giver en række lande, ikke bare AVS-landene, mulighed for at eksportere til vores markeder uden at stille krav igen, og de aftaler er faktisk i fin overensstemmelse med

reglerne inden for WTO-systemet. Så det kan sagtens lade sig gøre at droppe kravene om gensidighed og droppe kravene om symmetri, hvis bare der er den politiske vilje til det.

Kl. 18.15

Jeg synes, at det har været en interessant debat i dag, og jeg må også sige, at i de 2 år, jeg har siddet i Folketinget – jeg kom i Folketinget i februar 2005 – har tingene udviklet sig meget i de her debatter. Det er helt tydeligt, at det faktisk er lykkedes at skubbe regeringen i en fornuftig retning i forhold til at kræve nogle ting om at gå ned i EU med nogle forhandlingskrav, som regeringen ikke var villig til at gå ned i EU med for 2 år siden. Det kan være, at jeg er indbildsk, og det kan være, at Enhedslisten er selvoptaget og indbildsk, men jeg må sige, at jeg har kunnet konstatere, at for hver gang Enhedslisten har taget initiativ til de her handelsforespørgselsdebatter, er der blevet vedtaget ting, som trods alt hver gang har været et skridt i den rigtige retning; der er blevet vedtaget fornuftige ting.

Jeg vil sige, at i det forslag til vedtagelse, som alle partier på nær Enhedslisten har fremsat i dag, er der f.eks. to pinde, som har været enhedslistemærkesager de sidste 2 år. Man må da rose, når man ser, at man har indflydelse. Når tingene bliver indarbejdet, må man da give ros for det. Det er f.eks. pinden om, at EU kun stiller krav for serviceydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder og konkurrence, investeringer og offentlige indkøb, hvis det er i udviklingslandenes interesser, og hvis de ønsker det.

Det er en klokkeklar Enhedslistepind, som hermed er blevet indarbejdet. Så kom ikke og sig, at Enhedslisten ikke har indflydelse i det her Folketing. Vi har lagt et pres, som åbenbart har givet bonus.

Der er også en anden pind, som ikke har været så meget oppe i debatten: AVS-landene skal effektivt kunne beskytte sig mod al skadelig dumping fra bl.a. landbrugsvarer.

Det er simpelt hen, at man skal give dem antidumpingmuligheder og -værktøjer. Det har været en sag, som vi har slået meget på, og vi er faktisk glade for, at det er i forslaget til vedtagelse.

Det var rosen, og ros er på sin plads, når det går i den rigtige retning. Men det, som stadig væk er problemet med det her forslag til vedtagelse, er, at hvis de gode ting, som faktisk er sket, hvis de fremskridt ikke slår igennem i EU's forhandlingslinje, hvad skal Danmark så gøre? Hvad skal den danske regering så gøre? Skal